

"אחרי הסיפורים על הסמב"ציות בעזה ב־7.10, הבנתי עד כמה התפקיד הוא משמעותי"

טוראית יערה גרטלר, בת 19, תושבת אלעזר
סמב"צית הגמ"ר בחטיבת יהודה, בוגרת אולפנת נאות אברהם ערד

מי מהווה עבורך מקור כוח?

אמא שלי, אפרת. היא תמיד שם בשבילי - להקשיב, לעזור ולהרים לי את המורל. היא גם דואגת לי לדברים קטנים שמשמחים אותי, כמו ספרים, פאזלים, אוכל ביתי לקראת חגים ואפילו קערת סימנים לפני ראש השנה. זו הזדמנות להגיד לה תודה ענקית על כל מה שהיא עושה בשבילי.

אפרת, איך חווית את הגיוס שלה?

יערה היא הבת היחידה שלי מתוך חמישה בנים, והגיוס שלה היה חוויה מיוחדת עבורי. היא התגייסה בזמן מלחמה, מה שהפך את התהליך לעוד יותר מרגש ומורכב. אני גאה בה מאוד, כמו גם בארבעת הבנים שלי שמשרתים ותורמים למדינה, על הדרך שהיא עושה.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצה לחיילות?

יערה: להיות בקשר עם אנשים שאוהבים אותך ועם אנרגיה טובה, בבסיס או עם חברים ומשפחה. זכרי את המשמעות ואת המטרה שלשמן התגייסת. ואל תשכחי ליהנות מהדרך: השירות אמנם מאתגר, אבל הוא גם מלא בהזדמנויות לצמוח ולהכיר עולמות חדשים. אפרת: אני ממליצה לחיילות להיעזר בדמות משמעותית שהייתה להן לפני הגיוס - כמו מורה, רב מהאולפנה או מהייעוץ ולבסוף, הכי חשוב להיעזר בהורים. אנחנו כאן תמיד בשביל לעזור, להקשיב ולהקל על הדרך ככל האפשר.

צילום: אריק סולטן

הבנתי כמה הוא משמעותי. זה חיזק לי את המוטיבציה להתגייס ולהתחיל לשרת בתפקיד הזה.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

בעיקר סביב כשרות ושמירת שבת. בחמ"ל שלנו יש מטבחון שבו מכינים אוכל, וזה גרם לדילמות לגבי שימוש בכלים לא כשרים. בהתחלה זה היה קשה, אבל עם הזמן הצלחנו לארגן מטבחונים כשרים. שבת היא אתגר נוסף - האווירה שונה, אין תפילות או קידוש כמו בבית, ולעיתים קרובות אני צריכה להתמודד עם טלפונים ומחשבים באמצע המשמרת. עם זאת, מצאתי פתרונות כמו מנורת שבת וספרים לשעות הפנאי. זה לא תמיד קל, אבל אפשרי אם זוכרים את המטרה לשמה התגייסתי.

מה את עושה בצבא?

אני סמלת מבצעים של הגמ"ר (ההגנה המרחבית) חטיבת יהודה, שכולל בקרה על הכוחות, האירועים והיישובים בגזרה, וכן תפעול אירועים. התפקיד שלי הוא לתקשר ולתאם בין ההתיישבות בגזרה לבין הצבא. בשגרה, אני עוקבת אחר כל מה שקורה בגזרה - מטיולים ועבודות בנייה ועד סידור כוחות ביטחון ביישובים.

איך החלטת להתגייס?

כמי שגרה במקום שבו הצבא נוכח כל הזמן, אני רואה כמה החיילים חשובים וכמה הם מגינים עלינו. כשהגיע תורי לתרום למדינה, לא הייתה שאלה אם אלא איך. במשפחתי כולם מדברים על החשיבות והמשמעות של השירות, ולי יש ארבעה אחים שהיו או עדיין משרתים בצבא. תמיד שמעתי מהם סיפורים וחיכיתי לרגע שבו אוכל בעצמי להבין מקרוב על מה כולם מדברים ולהגן על המדינה.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

כן, רציתי את התפקיד הזה. הוא נשמע מעניין, נמצא בלב העניינים, ומרגישים את המשמעות שלו כל הזמן. זה תפקיד מבצעי עם הרבה אחריות.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?

המשפחה והחברים שלי מאוד צבאיים, כך שזה הרגיש טבעי. עם זאת, לקראת סוף י"ב התחלתי להתלבט אם ללכת לשירות לאומי, במיוחד כשנחשפתי לעולם הדתי יותר. אחרי בדיקות

איך נראים הימים שלך?

בבסיס שלי, בחברון, לא מרגישים את המלחמה כמו בדרום או בצפון. אין אזהקות או פיצוצים, אבל יש מתיחות מוגברת וכולם דרוכים יותר. מבחינה אישית, זה לא קל - שניים מהאחים שלי בצפון, אח נוסף בצבא, והרבה חברים נלחמים גם בצפון וגם בדרום. זה מלחיץ לפעמים, אבל אני משתדלת להתרכז בתפקיד.

האם המלחמה גרמה לך לראות אחרת את התפקיד?

שמעתי על התפקיד לפני המלחמה, אבל אחרי הסיפורים על הסמב"ציות בעזה ב־7.10,